

Kalle Pettersson n:r 1 & 2. Lustspel i 3 afd

Haglöf, Karl,

81 F a Br.

National Library
of Sweden

HAGLÖF

KALLE PETTERSSON

1914

Till. Es.
Dram.
(Pr)

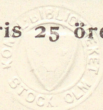
KALLE PETTERSSON N:r 1 & 2.

LUSTSPEL I 3 AFDELNINGAR.

FÖRFATTAD OCH UTGIFVEN AF
K. S. HAGLÖF, ALSBÄCK, BORLÄNGE.

BORLÄNGE
DALARNES TIDNINGS- & BOKTRYCKERI A.-B.
1914

Pris 25 öre.

FÖRSTA AFDELNINGEN.

PERSONER:

Kalle Petterson N:o 1, målare.
Kalle Petterson N:o 2, skomakare.
Klas Hedin, målare.
Berta, hans dotter.
Barbro, Snickarmäst. Skölds fru.
Jonas, betjänt hos Sköld.
Fjärdingsman Hult.
Evelina, flicka.

Händelsen tilldrager sig i en residensstad.

Scenen föreställer Kalle Pettersons n:o 1 atelier. Ett enkelt staffli med en tafla. Petterson går i skjortarmarna och har blott ett par tofflor på fötterna. En palett och några små penslar ligga på bordet. Möblemanget består annars blott af bordet och tre stolar. Telefon finnes.

Petterson (ringer upp i telefon): Kan jag få N:o 78? Tackar så mycket. Är det du Berta? Du känner väl igen rösten. — — — Jo, jag mår bra — — — Nu har jag målat en ny tafla, som du får lof att komma hit och se. — — — Har du fått någon bugt med kära far än? — — — Börjar han ge med sig? Bussigt! Så snart du kan anse lämpligt, så tag gubbrackarn med dig hem till mig, så tror jag nog att allt skall gå bra. — — — Skall han resa bort? Jaså om fredag. — — — Då väntar jag er båda i tolftiden på fredag. Kom säkert då! — — — Få vi gubben på våran sida, då ta vi ut lysning med detsamma, eller hur du, grynet mitt? — — — Alldeles så, ja. Du är är väl ändå en ängel. Nu kom visst gubben in. (Ringer af. Går och tittar på taflan ett slag). Det där stycket slog bra ut. Skogen är kanske väl mörk, men motivet är gudomligt trefligt. Jag fick sjön och månskenet alldeles charmant. Nu, Berta, tror jag allt att gubben Hedin skall fatta behag

i taflan först och mig sedan. Tänk om man hade tur och finge en så rik svärfar. (Tittar i plånbo-ken, vänder ut och in på henne, men finner inga pengar). Fattig som en kyrkrätta. Det gäller att hitta på något kryphål ifall Hedin skulle understå sig att göra någon antydning om pengar. Jag är ju inte skyldig honom något, och då bråkar han nog inte. Annacka mig om jag inte får sälja några taflor. På fredag kommer väl hyresvärderna också. Jaha, på fredag ja, då måste jag också betala kosten för en half månad om jag inte vill svälta ihjäl. Fy, tusan hakar, hvar skall jag ta så mycket pengar ifrån? Undrar om det är tiden för posten att komma snart. (Tittar ut). Där går han. (Springer ut. Kommer så in med två stycken bref, hvaraf det ena är ett rek. Vänder och synar reket på båda sidor). Kors, bevare mej; jag förstår inte det här. Det står ändå tydligt Kalle Petterson, Sjötorget, Linds gård. (Bryter brefvet). Tre hundra kronor. — — — Tre hundra kronor. Jag säger än en gång: tre hundra kronor. Alldeles som dom varit efterskickade. (Läser brefvet). Får tacka så mycket för de skickade skodonen. Sänd lika mycket nästa vecka också. Håll till godo med tre hundra kronor för denna gång. Walter Hulteman. (Letar rätt på plånbooken och lägger förnöjdt in pengarna). Inte är det rätt ställt med det här reket, det förstår jag nog, men jag har väl inte stulit pengarna heller. Undrar just om den där nya skomakarn, som bor i hörnet här, också heter Kalle Petterson. Om så är, kan väl inte jag hålla reda på namnet på alla skomakare i den här staden, för tusan hakar. Nå, det andra brefvet då. (Bryter brefvet och läser): Älskade Kalle Petterson! Huru innerligt saknar jag icke dig, fastän du icke varit ifrån mig mer än två veckor; det förefaller såsom en hel evighet. Hör du, Kalle du, jag får väl lita på din trohet och kärlek för evigt! Låt inte de vackra stadsfröknarna ta hela din tid och dina tankar i anspråk, utan tillhör som hitills endast din i lif och död trogna: Annastina. Ha, ha, ha! Hvad står det sen då? (Tittar noga efter). Tusen kyssar skickar jag härmed dig. Du känner väl hur tungt brefvet blef? Det luktar

smink af brefvet, det är från en sån där smink-docka; men i alla fall skall skomakarn inte få mycket af kyssarna (kysser lidelsefullt brefvet) om han möjligtvis skulle få ta del af det öfriga innehållet.

Det knackar på dörren.

— Stig in!

In kommer Evelina med ett par trasiga skor i ett bylte.

Evelina: Är det här herr Kalle Petterson själf?

Kalle: Ja. Hvarmed kan jag stå fröken till tjänst.

Evelina (tittar tvekande omkring sig, liksom funderande, hvarför hon inte ser några skomakare-verktyg): Jag har ett par trasiga skor här, som jag ville be herr Petterson om han ville vara snäll och laga. (Lösér upp knytet och visar skorna).

Kalle: Så gärna så, om jag kunde, men jag är bara en fattig målarsate (målare) som inte kan få mej ett par ordentliga skor själf. (Visar på tofflorna). Men här nere i hörnet bor en skomakare, kanske fröken gått fel.

Evelina: Heter han också Petterson?

Kalle: Jag skulle nästan vilja tro det.

Evelina: Beder om ursäkt att jag besvärat. (Står en stund och tittar på en tafla). Går.

Kalle: Det var komiskt! Två Kalle Pettersöner i samma hus. Det här kan leda till alla möjliga spektakel. Sjutton, att hvarannan människas skall heta Kalle Petterson, men eget nog är det sällan man träffar på en ordentlig karl som heter så.

Det knackar på dörren.

Kalle: Stig in!

Barbro, en respektgivande meddelålders fru med tre ringar på ringfingret och något förnämt klädd, kommer in.

Barbro: Är det herr Kalle Petterson?

Kalle: Ja, frun, det stämmer.

Barbro: Jag sände hit betjänten med två par skor i förra veckan, jag undrar om herr Petterson fått någon tid med dom?

Kalle: Frun går nog fel, jag har inte tagit emot några skor af herrskapet.

Barbro: Inte! Det var väl märkvärdigt. Han hade skorna med sig när han var hit med det här möblemanget, och jag kan väl inte tro att herrn

nekar till att ha fått de här möblerna från oss. Jag känner igen både bordet och stolarna.

Kalle: Hur skall jag förstå det här. Det måste vara något misstag, ty jag är ingen skomakare.

Barbro: Jaså, herrn är af det slaget, så att när möblemanget skall köpas, då är herr Petterson skomakare, men när det skall betalas då är ni målare. Det är just snygga saker. Och för att föra oss bakom skuggan tar ni emot två par skor att laga och så nekar ni till alltsammans. Herr Pettersson tror väl att han fått någon enfaldig stackare att göra med, men se nu är det på helt annat vis ställdt.

Kalle: Det måste ändå vara något fel.

Barbro: Tror inte herrn att jag ser något! Är inte de här möblerna komna från oss? Försök inte att komma med några undanflykter. Lämna genast tillbaka de där skorna, och tag dessutom fram pengar och betala möblerna.

Kalle: Hvad i herrans namn säger ni, jag betalte ju möblerna kontant.

Barbro (ursinnig): Nu går det nog väl långt ändå. Fräckare människa har jag aldrig sett. Akta sig, Petterson! Det finns polis och lag och rätt till här i staden. Nu skall jag allt låta herrn veta hvad det kostar att bara fara med sattyg. Kom ihåg det. (Går ut i fullt humör).

Kalle: Det här börjar rent ut bli intressant. Hvarför har inte den här skomakarn nere i hörnet kunnat komma hit förut. Jag undrar just hvad det där käringkräket, jag kan inte säga annat, tänker ställa till för spektakel härnäst då.

Hon torde väl komma hit med polis, kan jag tro. Det blir bäst att jag låser dörren. (Reglar dörren). Det kan bli någonting riktigt roligt det här. (Det knackar tre bastanta slag på dörren). Jo, jo, kunde tro att det skulle bli nånting sånt där. Hvad skall jag hitta på? (Står och tiger en stund). Dom kan gärna stå där.

Hult (med barsk stämma utanför dörren): Öppna, säger jag. Öppna i lagens namn, annars spränger jag dörren.

Barbro (gällt): Såna där herrar öppna inte så lätt dom.

(Kalle springer till dörren, slår upp den på vid gavel. In kommer Hult, Jonas och sist Barbro).

Hult: Jaså, det är herrn som inte vill göra rätt för sig. Det är ju Kalle Petterson?

Kalle: Ja. Målaren Kalle Petterson.

Hult: På hyreskontraktet står tydligt skomakaren Kalle Petterson. (Vecklar upp kontraktet). Ni har tagit emot ett par skor till lagning af fru Sköld.

Kalle: Nej, det har jag inte.

Hult: Nå, då får lagen ha sin gång. Jonas kan ju intyga, att den här Petterson tagit emot de här möblerna på afbetalning och dessutom mottagit ett par skor till lagning?

Jonas: Nej, det var skomakarn, nere i hörnet, det.

Barbro: Hvad i all sina dar, heter hvar människa i det här huset Petterson. Hvarför kunde inte herrn säga det förut. Nå, än de här möblerna då?

Kalle: Dom betalte jag ju med detsamma.

Barbro: Herre Gud sänt elände. Alla människor tycks heta Kalle Petterson.

Ridån faller.

ANDRA AFDELNINGEN.

Hos skomakarn Kalle Petterson. Några läster och skor på en hylla. Skomakardisk och verktyg. Petterson n:o 2 sitter och sulår. Samma bord och stolar som i första afdelningen.

Barbro Sköld (inträder och frågar): Är det skomakarn herr Kalle Petterson det här?

Kalle N:o 2: Jo, det är det.

Barbro: Har herr Petterson mottagit några skor till lagnings från oss? Det är möbelhandl. Skölds vid Storgatan.

Kalle: Ja, det tror jag allt, men se det har varit så brådt en tid, så jag har inte hunnit med dom.

Barbro: Inte det! Jag skulle så väl behöft dem i dag. Hur var det, skulle vi få betalt för de här möblerna som i dag, kanske jag kan få verkställa inkasseringen i stället?

Kalle: Jag väntar pengar på posten och jag har till och med kvitterat ut reket, men ändå har det inte kommit. Jag förstår inte det här. Jag kan verkligen inte betala förr än jag får pengar.

Barbro: Det skulle väl vara ett underverk, om ett rek ginge rätt här, där hvarannan människa heter Kalle Petterson. Jag har nyss varit inne hos en annan Kalle Petterson här i huset, som jag trodde vara skomakare, men han var visst målare.

Kalle: Är det möjligt? Kanske han fått pengarna.

Barbro: Nog är det mycket möjligt. Herrn är väl inte af det slaget att han bara vill slingra sig ifrån att betala. Det är så många såna kanaler man träffar på nu för tiden.

Kalle: Det skulle inte falla mig in, må frun tro.

Barbro: Nej, jag får väl lof att tro det, då.

Kalle: Jag tittar in till herrskapet, när jag fått pengar. Var inte ängslig för min del, jag betalar nog. (Barbro går men vänder om i dörren och säger): Herrn glömmer väl inte af det!

Kalle: Nej för all del. (Barbro går).

Det knackar på dörren. Kalle Petterson N:o 1 kommer in, klädd i en tunn rock och med samma tofflor på fötterna.

N:o 1: Är det skomakar Petterson?

N:o 2: Ja, det är det. Hvad skulle det få lof att vara?

N:o 1: Jo, jag är i stort behof af ett par skor, som Petterson ser.

N:o 2: Nog ser det så ut. Hvad får det vara för nummer? N:o 44 kanske?

N:o 1: Ja, det stämmer alldeles. Låt mig få ett par duktiga kängor, är Pettersson snäll.

N:o 2 (tittar på byxorna på N:o 1 och får se målarfläckar): Jag tror herrn är målare?

N:o 1: Ja, jag fuskar litet i det yrket. Jag är för det mästa på min atelier, som ligger två trappor upp här i huset.

N:o 2: Vi ha väl inte samma namn? Jag har hört att det bor en målare här, som är mycket bekant för sina vackra taflor.

N:o 1: Inte för det jag vunnit något världsrykte, men taflorna ha dock vunnit erkännande.

N:o 2 (tar fram ett par skor, som N:o 1 synar och godkänner): Jag skall sälja de här skorna billigt åt herrn. Jag låter dem gå för tio kronor.

N:o 1: Åhja, det säger jag ingenting om, ifall de äro starka att slita på. (Tar upp plånboken och lämnar 10 kr., men samtidigt faller reket på golvet. N:o 2, som märker det, tar upp reket utan att N:o 1 ser det. Synar det och ser att det var hans bortkomna).

N:o 2: Hvad vill det här betyda? (Visar reket för N:o 1). Det här brefvet är ju mitt! Har ni mottagit det i mitt ställe?

N:o 1: Det är väl inte möjligt, att detta bref tillhör er, eftersom jag har fått det. Jag har åtminstone lika stor rätt till det som ni, alldestund jag också heter Kalle Petterson. Vi få väl sålunda dela innehållet så att vi få 150 kr. vardera.

N:o 2: Skämta inte. Det är ju helt och hållet orätt af Er att bryta mina bref, om vi också ha samma namn. Ni torde väl inte vänta något rek från Uppsala vid det här draget, och för resten såg ni väl att namnet var er obekant, eller hur?

N:o 1: Jag kunde ju inte tänka mig, att det fanns två med samma namn. Hade jag det, så skulle jag nog sett mig bättre för. Emellertid, hur skall det bli med den här tian jag lämnade för skorna, den var också med i reket. Jag får väl lämna skorna tillbaka då, kan jag tro.

N:o 2: Lämna mig det öfriga och behåll skorna, det var i alla fall bra att få 290 kronor.

N:o 1 (räknar upp pengarna): Får alltså tacka för lånet. Det var retfullt, det där. Kanske det var ni som skulle ha ett annat bref, som jag fick samtidigt. Se här! (Lämnar det andra brefvet till N:o 2).

N:o 2 (mottager och läser brefvet för sig själf): Ni var mig en riktig spjufver. Ni har väl inte annekterat kyssarna, som hon skickade?

N:o 1: Jo, tyvärr, en del har jag anammat. Skall jag också få lof att lämna dem tillbaka?

N:o 2: Åhnej, de där kyssarna afstår jag åt er, alltför gärna, för den här gången, men gör bara inte om det, det ber jag er. Vi få, om jag skall vara uppriktig, ta hvarandra i hand, ty jag fick härom dagen ett liknande bref från en flicka, som kallade sig Berta. Var så god och läs själf. (Ger N:o 1 ett bref, som han har i en låda).

N:o 1 (ögnar igenom brefvet): Sabla tur i oturen. Det är väl ändå rakt åt fanders, att alla människor skall heta Kalle Petterson. Bara vi nu inte slutligen också i verkligheten byta fäst-möar, men se det går jag aldrig med på. Ha, ha ha! — (Det ringer i telefonen. N:o 2 springer dit och svarar): Kalle Pettersson. En flick-röst. Få se om det är på tok, nu igen. — — — Visst är du välkommen, det tror jag det. — — — Skall du ha farsan med dig, när du kommer? Hvad skall det tjäna till. — — — Jo, det är Kalle Pettersson, är det inte detsamma om jag är målare eller skomakare. Ha, ha, ha!

N:o 2: (Ett ljus går upp för N:o 1). Det är nog mig det gäller. (Springer till telefon och rycker till sig mikrofonen): Nej, god dag du, det här höll på att gå på tok. Det var galen Kalle Petterson du fick.

N:o 1: Hvad nu då! Är inte jag rätt klok?

N:o 2: Förlåt, det var inte så meningen. (Talar i telefon): Du kommer på fredag, välkommen. Men du får vara försiktig när du talar i telefonen hädanefter för det är två grabbar i samma hus med samma namn. Jag har nyss fått ditt bref, som den andra har brutit.

N:o 1 (skjuter bort N:o 2 och säger i telefon): Och jag har nyss fått ett bref, som din fästman har brytit och läst, och han erkände själf, att han tagit de söta, som jag skulle haft. Bry dig inte om nån Petterson, för se det är aldrig något hederligt folk. Tack och farväl. (Afringning).

N:o 2 söker skuffa bort N:o 1.

Ridån faller.

TREDJE AFDELNINGEN.

Hemma hos målaren Kalle Petterson. Samma uppsättning som i första afdelningen. Kalle Petterson N:o 1 går otåligt fram och tillbaka, tittar på klockan och ser bekymrad ut.

Det knackar på dörren

N:o 1: Stig in! Jaså, dom tycks komma ändå.

Målaren Hedin jämte dotter Berta inträder. Hedin, en äldre vördig man med långt hår, långa stora mustacher och långt pipskägg är klädd i en lång rock.

Hedin: God dag! Namnet är Klas Hedin, målare. Kanske namnet är bekant?

N:o 1: Ja, för all del. Roligt att få göra eder bekantskap. Var så god och gör sig hemmastadd. (Hjälper Hedin af med ytterrocken). God dag, fröken Berta! (Tar henne i hand).

(Hedin faller genast i beundran af en tafla så att de unga bli i tillfälle att föra litet kurtis bakom gubbens rygg).

Hedin (pekande på en af taflorna): Den här taflan har väl aldrig herr Petterson målat?

N:o 1: Visst har jag det! Tycker herr Hedin om den? Jag är väl inte annat än en kludd, så att det fattas nog mycket, innan jag kan framställa något gediget på duken.

Hedin: Säg inte det! Det här var rent ett litet mästervärk, så vidt jag förstår. Jag har mycket hört talas om hrr Petterson, men att det bodde så mycket af Zorn och Karl Larsson i ert måleri, det har jag aldrig vetat.

N:o 1 (pekar på en annan tafla): Nå, hvad säger herr Hedin om den här?

Hedin (betraktande denna tafla): Bättre ändå! Ni var mig en riktig baddare. Ni har framtid för er med eder målning. (Berta låtsar med största uppmärksamhet betrakta taflan, under det att varma handtryckningar växlas af de unga).

Berta: Åh, hvad den här taflan är söt. Den här taflan köper väl pappa och ger mig till julklapp?

Hedin: Du vill då ha allt du ser. Det vore märkvärdigt om du inte också ville ha hela karlen med. Fruntimren, dom äro lustiga många gånger.

Berta: Ja, hvarför inte. Vi ha nog tänkt att ta hvarandra en vacker dag. Hur säger du, Petterson, efter som frågan kommit upp?

N:o 1: Alldeles riktigt! Hade vi kära fars samtycke, skulle det snart smälla till. (Lägger armen om Bertas lif och trycker henne sakta till sig).

Hedin: Hvad nu då! (De unga släppa hvarandra). Herr Petterson bör ha kärlek till konsten, men låta fruntimren vara i fred. Dom kan förstöra helt och hållet en god mästare. Försök inte att ställa sig in med flickan! Håll sig till den flicka, som Petterson brukar sällskapa med. Jag kommer ju direkt från en god vän, som just talte om, att han skulle till att få en måg. Den mågen hette Kalle Petterson och skulle bo i det här huset. Det var just för att få se hur karlen såg ut, som jag tyckte det skulle vara roligt att titta in. Det var allt tur att jag kom att träffa på Hellström; det var ingen ann än han, så det har inte gått längre, och han talte om både ett och annat. Han hade just varit på väg att titta in till mågen sin en dag, och då hade han, när han kom i farstun, hört rösten af en äldre kvinna, som var där för att få något arbete gjort, och så ville hon ha betalt för ett bord och tre stolar. Det var nog de här sakerna (pekar på bordet och stolarna) det gällde. Så hvad det beträffar, att Petterson nu efter att måhända ha fått sparken af den flickan börjar slå för den här (pekar på Berta) det går inte. Jag tänkte att få göra bekantskap med en stor mästare, men att herr Petterson var en slarfver som människa, det visste jag nu alltså förut. (Höjer rösten): När du nu, Berta, har hört hvad karl han är, så hoppas jag att det inte mer blir fråga om något i kärleksväg. Kom inte fram med nå sånt där en gång till, för då vet jag inte hvad jag gör. Jag säger ingenting om att man är fattig, för se det finns väl ingen så fattig som jag var, på den tid jag började måla, men så flyktig var jag inte, att jag hade en förlofningsring på hvart fingring. Tycker du att du vill ha en sån där flax te gubbe? Hvasa!

Berta: Var inte oförskäm i ogjordt väder,

pappa, för nu tror jag, att någon förväxling på folk ägt rum. Hvarför skall pappa vara så där brutal mot en person, som ingenting ondt gjort.

N:o 1: Förlåt, får jag försöka rätta till det här.

Hedin: Rätta till! Ja, nog borde det rättas till alltiä, annars bär det rakt åt fanders.

N:o 1: Jag har fått mycket obehag af att vi äro två personer, som ha samma namn, och båda bo vi i samma hus. Heter inte den flickan Annastina, som skulle ha den där Kalle Petterson?

Hedin: Jaså, herrn har så många, så att han måste höra sig för, hvem det är fråga om. Snygga gossar att få till mågar!

N:o 1: Det var inte så meningen, men det hände sig inte bättre än att jag af misstag fick ett bref härom dagen från en Annastina, och sedan jag fick veta att en annan person, en skomakare, med samma namn också flyttat till det här huset, då blef misstaget upptäckt. Jag förstår att det har någon förvillelse uppstått för namnens skull.

Hedin: Det kan ju inte vara så, då jag tydligen ser de här möblerna, ett bord och tre stolar, allt nytt. Försök inte att slingra sig ifrån på det där viset!

N:o 1: Jag medger att det ser misstänkt ut, men jag vill inte att herr Hedin skall döma mig på så lösa grunder. Jag skall föreslå ett sätt. Kanske herr Hedin ringer på i telefon till möbelhandlarn till 673 för att få höra om jag står i någon skuld för möblerna.

Hedin: Inte angår det mig! Hvad skulle det tjäna till? Hvar och en har nog af sitt.

Berta: Men pappa har ju varit stygg nog att påstå att Petterson skulle ha Annastina till fästmö, och då det nu finns en annan som heter Petterson här i huset och som ni hör har han också i verkligheten den där Annastina till fästmö. Just därför kan väl pappa vara hygglig och ringa upp möbelhandlarn i telefon.

Hedin (rusar ursinnig till telefonen. Srrrr). Beöer om 673. Tackar. Har herrskapet några affärer med en herr Kalle Petterson, som bor i Linds gård, Sjötorget? — — — Kunde just tro det.

Han är skyldig för möbler, förstår jag. — — —
 Jaha, 3 stolar och ett bord. — — — Jag kunde
 tänka mig det.

Berta: Fråga hvad yrke den Petterson har!

Hedin: Hallå, hör, hvad yrke har den där
 gynnarn, har herrskapet reda på det? — — —
 Jaså, skomakare; bor han inte i ett vindsrum?
 — — — Inte. Är det han som bor i hörnbutikken.
 Är inte en målare Kalle Pettersson skyldig er
 något för möbler? — — — Jaså, inte. Tackar.
 (Afringning).

— Jag har således gjort mig skyldig till en
 förnärmelse mot herr Petterson, men se det var
 inte min mening. Jag tyckte bara som så, att om
 samme Petterson friade till både Berta och Anna-
 stina, så var han nog så fräck.

N:o 1: Jag förstod med detsamma, att det
 var på det där viset, och jag tar visst inte illa
 upp det där. För all del, inte.

Hedin: Se, jag går så där rakt på sak, jag
 kan inte parlamentera, då det gäller några fula
 saker. Jag beder därför om förlåtelse och ursäkt,
 om herr Petterson kan ursäkta mig.

N:o 1: Vi ska aldrig tala om det där mer.
 Jag är rysligt tacksam för att herr Hedin inte
 burdus dömde ut mina taflor, se det hade varit
 sämre, det.

Hedin: Det är så säkert som sex, herr Petter-
 son, vi få väl kalla er för Petterson numro ett och
 Petterson numro två härafter.

Berta: Då få vi väl kalla dig för numro ett,
 föreslår jag.

N:o 1 (bugar artigt och säger vänd till
 Berta): Tackar så mycket. Jag skulle hellre
 vilja kalla dig för numro ett och mig för numro två.

Berta: Jag är ingenting annat än en nolla.

N:o 1: Låt gå för nolla då. Vet du hvad
 en nolla är värd, om den kommer intill en etta?

Berta: Jag blir nog bara en nolla om jag blir
 ställd invid en stor mästare, vare sig jag står
 framför eller bakom ettan.

Hedin: Nå, har Petterson N:o 2 bott här länge?

N:o 1: Bara en månad. Men det har skett
 många förvexlingar vis à vi' oss under denna tid.

Hedin: Jaså, det har flere kanske gjort så som jag?

N:o 1: Vi ha kommit i trassel gång på gång, så att jag ser mig ingen annan råd, än att söka mig en annan bostad.

Berta: Ja, det är inte godt att bo så där två stycken med samma namn i samma gård.

N:o 1: Och så en annan sak. Det är inte godt att bo så här ensam och allena. Du vet att en etta och en nolla gör tio, och jag skulle nog känna mig tio gånger lyckligare om jag hade dig som fru i huset.

Berta: Du hör, pappa, hvad det är fråga om. Passar det inte att Petterson tar vid där ni slutar och ni målar ju ingenting nu för tiden.

Hedin: Vill ni ha hvarandra, så — — — Jag tviflar inte på att vi ska komma bra öfverens. Att Petterson har framtid för sig som målare, det är säkert. Ställ om med bröllopet i rippet! Jag har just ingen att sällskapa med, och man förstår bäst hvarann, den som har sinne för det sköna här i världen. Uppgjordt för min del! (Båda de unga omfamna hvarandra).

Ridån faller.

Priskurant å Maskeringsartiklar

från K. S. Haglöf, Alsbäck, Borlänge.

- Helskägg* 1: —, 1: 50. | *Tomteskägg* 1: 50, 2: —.
Halfskägg 0: 75, 1: —, 1: 25. | *Polisonger* 0: 75, 0: 90.
Mustascher 0: 15, 0: 25, 0: 40, 0: 75. | *Polisonger med mustascher* 1: 25.
Pipskägg 0: 15, 0: 25, 0: 35. | *Födelsedagsmärke* 0: 20.
Hakskägg (enkelthelskägg utan | *Matrosskägg* (mustascher och
mustascher) 0: 75. | hakskägg) 0: 50.
Lösnäsor af vaxadt tyg, mycket | *Skägglim*, pr flaska 0: 25.
" " papper (stora) 0: 25.
" " " med mustascher och brillor, 0: 35, 0: 40.
Näskitt. Äfsedt att öka ut näsan till annan form, 0: 75.
Cacaosmör. Strykes under smink, så att det går lättare af, 0: 60.
Fetsmink i tuber 0: 15, 0: 25. Finnes i olika färger.
Påsepuder 0: 25. Finnes i hvitt, skärt, svart m. m.
Peruker, grå, flintskalliga, 1: 75.
" mera hår och i sorterade färger, 1: 90, 2: 25.
" *okammad gatpojke* 2: —; *gentleman* med benan midt i
pannan 2: —.
Damperuker, mycket präktiga, hängande hår 2: 25, 3: —, 4: —.
" " " en eller två flätor 2: 75, 3: —.
" " " uppsatt frisyra 2: 50, 4: —.
Masker för barn 0: 15, 0: 20.
Mansmasker af papper utan skägg 0: 40, 0: 50.
" " " med skägg 0: 50, 0: 75, 0: 90.
" " tyg utan skägg men de flesta med måladt skägg
0: 65, 0: 75.
Dam-masker af papper 0: 30, 0: 40, 0: 50.
" " tyg, mycket naturliga 0: 60, 0: 75.
Vid beställning af masker bör man uppge ungefärlig ålder
och typen, t. ex. 20, 30, 60 eller 80 år etc.
Om det får vara en snygg gosse eller flicka.
" " " " " uppnäst och ful flicka.
" " " " " medelålders dam, en ful käring o. s. v.
Illustrationer härå saknas.
Maskeringsartiklar få ej medfölja böcker i korsband, utan
sändas alltid i paket.
Frakt å paket jämte tillägg till postförskott går till 40,
45, upp till 65 öre.
Rekv. i god tid! Skrif namn och adress tydligt! Fri-
märken mottagas i likvid.

K. S. HAGLÖF, Alsbäck, BORLÄNGE,

har å eget förlag utgifvit följande

Dramatiska böcker:

- Nyårstablå**, afsedd för nyårsvakor; 3 personer. 20 öre.
Vid årsskiftet. Nyårstablå för 2 personer, jämte andra poem.
25 öre.
- Barntablåer och sagospel.** 40 öre.
Doktor Bloms första mottagning. Fars i en akt. 25 öre.
Lars Jonsa och hans käring. Dramatiserad skildring i 2
afdeln. för 5 personer. 25 öre.
När Stulta-Nils skulle ha måg. Komedi i 3 afdeln. för 7
personer. Ny förbättrad upplaga 40 öre.
Högmod går för fall. Drama i 3 afdeln. för 4 personer. 25 öre.
Svartsjuka flickor. Kärleksdrama i 3 afdeln. för 4 personer.
20 öre.
Farbror Linds Frieri. Lustspel i 4 afdeln. för 4 personer. 25 öre.
Anders Jansas slutbref från Stina. Monolog med sång för
1 person. 20 öre.
Grosshandlarfamiljen. Drama för 7 personer. 25 öre.
Tvänne mindre dramatiska pjäser. 25 öre.
Teateramatörernas nöjesskattkammare. Innehåller flera
dramatiska pjäser och småstycken för en och flera perso-
ner, samt diverse bitar på vers och prosa afsedda för
ungdomens nöjesafdelning. 50 öre.
Värs och prosa för fäster och samkväm. 65 öre.
- Senaste nyheter:*
- Tvänne skildringar ur lifvet.** Pris 35 öre. Denna bok, inne-
håller två pjäser: "Hon fick Axel ändå", samt "Svens-
sons Karl-Erik".
- En riktig kanalje.** Skämt i två afdelningar, 4 personer. 25 öre.
Kalle Pettersson N:o 1 och 2. Lustspel i 3 afdelningar, 8
personer. 25 öre.
- En kvinnolist** Komedi för 6 personer, pris 35 öre, utkommer
innan kort.
- Obs!* Då någon pjäs skall läras in och flera ex. tagas
af samma bok, lämnas den billigare.
- Obs!* Böckerna levereras fraktfritt. Vid postförskott till-
kommer dock 10 öre pr sändning.
Frimärken mottagas i likvid.
Skrif alltid tydlig adress!

